

[Hanne Reintoft.]

esserer i dette folketing, men socialministeren ved jo godt, at det interesserer i fagbevægelsen i meget høj grad, hvor mange arbejdsgrupper, mange udvalg, arbejder med disse problemer og havde ønsket en mere konsekvent lovændring i retning af det, vi foreslår her.

Ministerens ændringsforslag om anmeldelsespligten kan vi med nogen betænkelighed tilslutte os, ikke fordi vi ikke synes, der skal være en egentlig pligt og ikke bare en anmeldelsesret, men fordi vi ved, og fordi mange praktiserende læger arbejder med den beklagelige kendsgerning, at folk ikke tør anmelde deres skader. De tør ikke, fordi de er bange for at blive fyret, og det er et meget påtrængende problem netop i denne arbejdsløshedsperiode.

Jeg har tænkt meget over det og snakket med folk i fagbevægelsen om det, og jeg er nok enig i, at man fastslår anmeldelsespligten, og at det andet for så vidt er et overenskomstmæssigt problem. Jeg vil dog godt alligevel bede ministeren overveje og eventuelt forhandle med arbejdsministeren om, hvordan man kunne skabe en større retssikkerhed for folk, der anmelder en erhvervs sygdom, de har pådraget sig, så de ikke bliver fyret på grund af anmeldelsen. Jeg tror også, arbejdsministeren ved, at det er et problem på arbejdsmarkedet.

Steen Folke (VS):

Dette forslag er en form for lapperi, og det er endda et helt, helt utilstrækkeligt lapperi, der er tale om. Det er egentlig fantastisk, at man vil acceptere, at forholdene mere eller mindre udvikler sig sådan, som de hele tiden har gjort på arbejdspladserne.

Ved førstebehandling af lovforslaget gjorde jeg opmærksom på den stribe af rapporter, der er kommet, og som har dokumenteret med tal og tabeller og oversigter, hvordan arbejdsmiljøet på en stribe vidt forskellige arbejdspladser er helt utilstrækkeligt, er elendigt og er med til at påføre arbejderne forskellige former for erhvervs sygdomme, er medvirkende til, at der sker alle disse ulykker. Det er ting, som er dokumenteret om og om igen, som alle i dette folketing er udmærket klar over, men hvor der i realiteten ikke bliver gjort noget reelt, noget effektivt, for virkelig at gribe ind over for det,

som er årsagerne til sygdomme og ulykker. Det, man gør med et lovforslag som dette, er, at man retter en lille smule op på en helt oldnordisk lovgivning, en lovgivning, der er oldnordisk over for den udvikling, der er foregået inden for produktionen. Man prøver at justere en lille smule, udvide det område, der kan godkendes som erhvervs sygdomme osv., men dels er der tale om nogle ganske utilstrækkelige justeringer, dels er der jo altså overhovedet ikke tale om, at man prøver at gribe ind over for det, der er årsagen til disse ulykker og erhvervs sygdomme, nemlig den måde, hvorpå produktionen er tilrettelagt.

Det kan altså forekomme én ejendommeligt, men selvfølgelig kun indtil man lige husker på, hvad det er, som er styrende for, hvordan produktionen indrettes i dette samfund. Det er nemlig ikke hensynet til arbejderne, til deres sundhed, men hensynet til, hvad der giver den maksimale profit. Det er hele tiden det, man må tage hensyn til. Er der for store omkostninger ved at tilrettelægge produktionen på en ordentlig måde, er det for dyrt, så bliver der ikke gjort noget. Derfor kører det videre, som det hele tiden har gjort, med en alt for utilstrækkelig arbejderbeskyttelse. Man griber ikke ind over for hele akkordræset, det opskruede arbejdstempo og alt det, som afstedkommer ulykker og sygdomme.

Nu vel, forslaget her i al dets utilstrækkelighed repræsenterer altså en beskeden ajourføring på det område, der kan anerkendes som erhvervs sygdomme, og for så vidt kan man altså sige, at der er tale om et lille fremskridt. Derfor vil VS, som ikke er betænkingsberettiget i udvalget, stemme for dette lovforslag, når det kommer til tredje behandling, men vi vil ikke gøre det uden at gøre opmærksom på, at det er en ganske utilstrækkelig form for lovgivning, der er tale om.

Vi vil samtidig sige, at vi kan stemme for alle de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget. Specielt mener vi, at de forslag, der er stillet af SF og DKP, indebærer nogle reelle fremskridt i forhold til det oprindelige lovforslag. Derfor vil de naturligvis også blive nedstemt, men vi kan altså stemme for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.